

Marita Petersen, formaður javnaðarflokksins:

Vit eiga at samráðast til eina loysn

-Eg havi álit á, at okkara samráðingarfólk gera eitt gott arbeiði. Tað er eisini rætt at taka marknatrætuna upp á politiskum støði, soleiðis at bretar og ikki minst bretska almenningurin fær kunnleika til okkara støðu sigur Marita Petersen

Marita Petersen, formaður javnaðarflokksins og fyrrverandi lögmaður er fegin um fundin, sum hevur verið millum lögmann og bretska uttanríkisráðharra um marknaspurningin.

Marita Petersen, sum í lögmannstarvi sínum hesi seinastu árin hevur umsitid nettup hetta stóra málið, heldur, at ein slíkur fundur á politiskum stigi kann skunda undir málið og fáa meiri gongd á samráðingarnar á embætismannastigi.

Hon heldur, at tað var rætt ikki at hava samráðingarnavnindimar við til slíkan fund.

Marita Petersen er spent um, hvat fer at henda á komandi fundi tann 21. februar.

Sjálv heldur hon, at glið er komið á samráðingarnar, síðin feroyingar tóku leiðsluna.

-Árni Olafson hevur gjørt eitt sera gott arbeiði sum

Bretska og feroyska samráðingarleidarin vitjar her í Tinganesi, meðan Marita Petersen var lögmaður og umsat marknaðsemjuna. Mynd kalmur

formaður og hann hevur unum at finna eina samráðingarloysn, sum kann gagna minn fulla stuðul í roynd-

Føroyum og feroyskum áhugamállum.

Spent um hvat bretska sigi til feroyskt útspæl
Marita Petersen visir til seinasta útspælið frá feroyskari síðu og sigur, at tað áhugaverda er tí m.a., at bretska ikki vistu tí aftur, men bóðu um eyka tíð til at viðgera tað. Tað er tí sera spennandi at vita, um nakað er hent í tí málinum, og vónandi fáa vit meira at vita um tað eftur fundin í februar.

Formaður javnaðarflokksins visir annars á, at tað er einki nýtt í hesum at taka málið upp á politiskum stigi. Tað hevur tað verið tosað um leingi. Nú var tíðin so búgvin til tess.

Upplýsing í bretskaum bløðum avgerandi

Marita Petersen heldur tað vera av stórum týdningi, at bretska almenningurin fær upplýsingar um feroysku støðuna í hesum málinum og hon fegnast tí eisini um, at blaðmenn frá kendum bretskaum bløðum koma til Føroya at kunna seg um okkara støðu til hetta málið.

Júst í hesum døgum er ein blaðmaður á kenda blaðinum The Guardian í Føroyum.

-Kunnleiki og seris upplýsing um Føroyar og feroysk viðurskipti er nakað, ið hevur manglað sigur Marita Petersen.

Formaður javnaðarflokksins heldur, at tað sjálvandi er av týdningi, at samráðingarnar ikki vara alt ov leingi og bara draga út, men hinvegin heldur hon, at ein

eigur ikki at vísa, at ein hevur ov nógván skund. -Tí mugu vit halda fram sum higar til við tí skjótu og væl skipaðu gongd, sum hevur verið á øllum oljuøkinum og her ikki minst uppbyggingini av eini oljufyrirsiting og tí, sum hevur tilknýti til annað.

-Vit mugu ansa eftir ikki at leypa framav og harvið kanska fáa eina verri loysn, enn um vit góvu okkum góða tíð. Sjálv eri eg 100% samd í, at ein samráðingarloysn er tann frægasta. Tú kann móguliga fáa meira burtur úr einum dómi, men tú kanst so sanniliga eisini fáa eitt nógv verri úrslit.

Miðlinjan

Marita Petersen sigur, at vit eiga at halda fast við miðlinjuprincippið. So kunnu tað sjálvandi vera ymsar tulkningar av tí.

Formaður javnaðarflokksins heldur annars, at tað kann vera sera vandamikil um vit draga ov nógv óneyðugt kjak upp í allan henda spurningin, eitt nú vit at leggja uppskot fyrri tingið, sum vísa umheiminum, at vit hava als ikki álit á okkara lögmanni.

-Vit mugu vísa, at vit standa saman, og tí eiga vit øll at vísa størsta varsemi og ikki forkoma móguleikan at fáa eina góða samráðingarloysn.

jan

Bretskur blaðmaður um feroyingar í marknatrætu:

Kenna seg sum mýs móti leyvu

Oviviliga støðan hjá bretska í marknaðsemjuni við Føroyar hevur fingið feroyingar at kenna hetta stríð sum var tað ein dystur millum eina leyvu og eina mýs.

Hetta skrivur bretska blaðmaðurin Eduard Pilkington í stóra bretska blaðnum The Guardian sama dag, sum Edmund Joensen, lögmaður var á fundi við Douglas Hurd uttanríkisráðharra.

Blaðið greiðir sakliga frá støðu feroyinga í hesum máli og skrivur, at feroyingar bera ótta fyrri bretska kravinum, sum hevur verið so viðgongt sum at ganga beint fram við Suðuroynni. Eitt slíkt mark hevði gjørt, at har var als eingin olja eftir til feroyingar.

Blaðið hevur havt samráð við feroyingar. Ein teirra er Magni Arge, nevndarlímur í felagnum Føroya Oljuindnaður.

Magni Arge sigur, at tað er sera áhugavert at siggja, at meðan Bretland ger ser slíkan stóran ómak fyrri at verja eitt lítið land í

Miðeystri - Kuwait - ber tað seg at sum ein "aggressor" áleypari móti einum enn minni landi í tess eigna bakgarði.

Ein umboðsmaður á bretska sendistovni í Danmark, Layden sigur við blaðið, at hann skilur væl, at feroyingar eru argir, men vit eru noyðdir til at fylgja altjóða lógum.

jan

Eduard Pilkington, blaðmaður, sum er í Føroyum fyrri at kunna lesararnar í Bretlandi um støðu feroyinga í marknatrætuni og eisini í grindamálinum. Her vitjar hann á upplýsingar og keldur. Mynd kalmur

Faroese oil makes troubled waters

Eduard Pilkington in Torshavn

DOUGLAS HURD, the Foreign Secretary, will meet the prime minister of the Faroe Islands today in an attempt to forestall a potentially damaging rift in a 18 year boundary dispute.

At stake for Britain is an area seabed in the north Atlantic potentially rich in hydrocarbons that could sustain oil supplies into the next century. Britain's reputation is also at stake. It has been accused of violating the right to stamp out one of the smallest self-governing communities in northern Europe.

The meeting between Mr Hurd and Edmund Joensen in Copenhagen was organised at Britain's behest and will mark the first political talks on the

the gulfs to develop one of the oil companies have made it clear they are unlikely to take further risks until the boundary problem has been resolved. Anthony Layden at the First Sea Lord's office in Copenhagen said he was confident an amicable settlement could be reached. But Foreign Secretary are not so confident.

They see oil as a potential way of solving the islands' devastating economic crisis after the collapse of the fishing industry. As a large self-reliant outpost of Denmark, the Faroes have been promised by the Danish government that they will be allowed to keep future oil revenues.

Britain's stance has generated resentment among the island's 45,000 population, who liken it to a lion roaring at a mouse.

Isn't it interesting that while Britain is making such efforts to protect a small country in the Middle East - it is acting as an aggressor towards an even smaller country in its own back yard, said Magni Arge, who heads a group of Faroese fishing companies hoping to diversify into oil.

The negotiations have now reached a complicated technical stage. The Faroes want the boundary to be drawn along the same line as the fishing agreement, which would give them access to a substantial area of potentially rich seabed.

But Britain says the line should be pushed further north towards the Faroe Islands, citing international precedents. I understand why the Faroe Islanders feel upset, but we have to abide by international law, Mr Layden said.

The fear among the Faroes is that if Britain has its way, the boundary will be drawn close to Suðuroy, their southernmost island. That would leave them with virtually no oil.

If no compromise can be forged by the end of the year the dispute is likely to be taken to the International Court of Justice in The Hague. That would be a costly and time consuming option that both sides wish to avoid.

But Ární Olafsson, the chief negotiator for the Faroes, said

territorial dispute. Although on decisions will be taken, both sides hope it will end the stalemate. The latest negotiations which began in 1990 and are now reaching their climax, are the third attempt since 1974 to solve the disagreement over who owns the continental shelf between the Faroes and the Shetland Islands 160 miles to the south. The two countries have reached an agreement over territorial rights to fishing, but a similar compromise over rights to minerals below the seabed is proving elusive. The issue has gained critical significance after the discovery of two oilfields on the British side. It is estimated there